

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123052160/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Ja jeg synes ikke.

Jørgen sad lidt.

— Det er saa dyrisk, sagde han saa.

— Dyrisk, gentog Johansen; er det saa slemt med det dyriske?

— Ikke saa slemt, men . . .

Det var Jørgen umuligt at faa en Sætning fuldført. Han havde jo slet ingen Indvendinger. Blot Johansen vilde tale, det var alt, hvad han ønskede.

— Ja jeg har nu aldrig begrebet, at det var saa slemt at blive regnet til Dyreriget.

— Man er da et Menneske; noget mere udviklet . . .

— Af Skabning er vi alle Kænguruer for Herren. Staar der ikke i smaa Drenges og Pigers Naturhistorie: Til Pattedyrene hører Mennesket o. s. v.

— Men det lyder saa raat at kalde sig Dyr.

— Ja gør det i Grunden det? — Saa, nu har vi Lampen igen; — tak, skruer De lidt? — — for mig er blot det raat, som er Unatur.

Johansen strakte sig let og rev en Bog ned, som havde ligget paa Sofaarmen. Jørgen vilde tage den op.

— Aa lad den bare ligge, bød Johansen.

Jørgen gav sig til at lege med Strindbergs Billede og sad og saa lidt paa det.

— Dja, sagde han saa, som om han vejede to Værdier, og Vægten stod lige. Jeg ved ikke rigtig . . .

Johansen gæbede.

— Tag mig et Menneskehjærte, en Faarehale, en Sneglefod og et Krebseben, og jeg skal i dem alle vise Dem det samme fine Væv. Tag en Draabe Blod og en Draabe Plantesaft. Tag, hvad De vil.

— Det kan jo gerne være.